

Консультація для батьків «Родинне читання»

Традиції родинного єднання Вечір. У кімнаті зібралася вся родина - від дідусів і бабусь до малечі. Хтось сидить за столом, хтось - у зручному кріслі. У руках жінок - шиття, вишивання або в'язання. Хтось із дітей малює, ліпить.

Панує атмосфера єднання, сімейного затишку, душевної та духовної близькості. А об'єднала всіх книжка. Читають по черзі: спочатку дорослі, потім - старші діти. Наймолодші вчаться не перебивати, уважно слухати, запам'ятовувати свої запитання "на потім". Сьогодні така картина - рідкість, і в більшості людей викличе щонайменше подив, хоча колись таке проведення дозвілля було звичним. Здавна в українських родинх вечорами збиралися за столом, щоб послухати цікаві розповіді, спогади, перекази, які від діда-прадіда передавалися з уст в уста. Так підтримувалася історія роду, пам'ять поколінь, що її малювати всотували з перших років життя. У кожній хаті була Біблія - перша книга, яка об'єднала сім'ю за спільним читанням. Читав, як правило, батько, інші уважно слухали.

Спільне читання дає родині теми для обговорення, сприяє" виробленню єдиного погляду на життя, моральної позиції, взаєморозуміння та духовної єдності. Саме цього бракує сучасним сім'ям, які за стрімкими змінами життя та вічним поспіхом не встигають зупинитися й подумати про головне. Тож варто було б відродити добру давню традицію родинних читань, адже це так важливо для гармонійного розвитку дітей. Навіщо читати разом Родинне читання - цікава й своєрідна форма спілкування, в якій беруть участь як мінімум троє: дитина, мама (тато, бабуса...) і автор книги чи статті в журналі. Нерідко батькам буває складно почати з малюком розмову на делікатні морально-етичні теми. Спільне читання художніх творів перекидає місток до відвертості й порозуміння між дитиною і батьками. У дитячому журналі "Джміль" такі бесіди ведуться в рубриках: "Школа шляхетності", "Літературна студія", "Психологічна вітальня". Спільно проведені за читанням та прослуховуванням художніх творів години сприяють розумінню не лише змісту твору, навколишнього світу, а й одне одного. При цьому дитяча пам'ять надовго зберігає атмосферу довіри та єднання з дорослими, інтонації голосів тата й мами, їхні слова, пояснення. Дитина вчиться розуміти і критично осмислювати текст, визначати й висловлювати головну думку твору.

Дослухаючись до думки дорослих щодо прочитаного, малюк і сам намагається ставити запитання, аналізувати різні погляди, формулювати свої враження. Діти дуже люблять, коли їм читають художні твори. Прочитані в дитинстві казки та цікаві історії запам'ятовуються на все життя. Що читати? Сімейне читання передбачає читання творів, цікавих усім членам родини. Варто обирати казки, оповідання з історії та географії, статті з дитячих енциклопедій, класичні твори, поезію, сучасні твори для дітей. Багато прочитати дітям книжки, які самим батькам були цікаві в дитинстві, і спробувати пояснити, чому. Після читання запитайте в сина чи доньки, чи цікаво їм було слухати і про що іще вони хотіли б дізнатися. Відповідь підкаже зміст наступних

зустріч з книжкою. Сімейні читання мають задовольняти читацькі потреби та інтереси всіх членів родини. Дитині треба пояснити, що є твори, які до душі бабусі, мамі чи татові. І поки дорослі з інтересом їх обговорюють, малюк може послухати, притулившись до рідного плеча, щось помалювати чи поскладати мозаїку. Дорослим може здаватися, що дитина "пропускає повз вуха" "серйозні" твори, проте це не так. Усе, що цікаво дорослим, цікавить і дитину. Почуте й побачене в дитинстві формує обрії інтересів, іноді на все подальше життя. Якщо спогади дитинства сіренькі й буденні - таким буде й життя дорослої особистості. Якщо ж вони сповнені високих почуттів та цікавої діяльності - можна сподіватися, що й доросле життя людини буде змістовним, цікавим, сповненим високих ідеалів.

Для сімейного читання можна брати складніші твори, але бажано зі щасливим закінченням. Рекомендуємо, зокрема, такі: "Уклін вам низький" Л. Калашникової; повість "Таємниця козацької шаблі" З.Мензатюк; казки В.Нестайка "В Країні Сонячних Зайчиків" та "В Країні Місячних Зайчиків"; повну версію казки П.Треверс "Мері Поппінс" (яка дуже відрізняється від відомого фільму про няню-чарівницю); "Хроніки Нарнії" К.Льюїса; трилогію "Сімейна хроніка" С. Аксакова (особливо першу її частину - "Дитячі роки Багрова-онука"); оповідання О. Генрі: "Дари волхвів", "Вождь червоношкірих", "Скарб", "Останній листок"; твори Дж.Прістлі; оповідання про природу Р. Кіплінга, М. М. Пришвіна, поезію Лесі Українки, О.Олеся, І.Буніна тощо; оповідання з дитячих журналів «Пізнайко», «Малютко», «Зростаємо разом» Бажано, щоб у родині слухали як українську, так і зарубіжну літературу, виховуючи тим самим у дітей повагу до різних культур. Сімейне читання, як правило, проводять один раз на тиждень, коли у вихідні дні вся родина збирається разом. До речі, не обов'язково це робити увечері за столом. Разом почитати та обговорити книжку можна і в парку, на пляжі, на дачі. Увага! Родинні читання, навіть систематичні, не можуть замінити щоденного читання дитині перед сном, яке певною мірою виконує роль колискової, сприяючи спокійному засинанню вже сьогодні.